

Kritisk sak uten nyhetsverdi fra Psykologisk.no

Sjefredaktør Katharine Cecilia Williams (foto: Matt Oxman)

Det er underlig at en konkurrerende utgiver kritiserer Psykologtidsskriftet for interne prosesser og gammelt grums.

TEKST

Katharine Cecilia Williams

PUBLISERT 18. oktober 2024

Psykologisk.no har i dag publisert en kritisk sak som handler om måten jeg forvalter ansvaret som sjefredaktør for Psykologtidsskriftet. Publiseringen skjer etter en uke hvor jeg har mottatt flere henvendelser fra personer som har blitt kontaktet av Psykologisk.no med spørsmål som sår tvil om mitt lederskap og resultatene jeg leverer. Tilsvarende spørsmål er rettet til Norsk psykologforenings generalsekretær, Ole Tunold, og foreningens president, Håkon Kongrud Skard. Begge har uttalt at de har full tillit til meg. Jeg ønsker av respekt for våre lesere å gi en redegjørelse av saken ettersom omtalen trolig vekker interesse blant foreningens medlemmer.

Krevende omstillinger

Det er medlemmene av Norsk psykologforening, gjennom sine demokratisk valgte organer, som bestemmer hva slags utgivelse Psykologtidsskriftet skal være. I 2020 fikk Psykologtidsskriftet en ny formålsparagraf hvor det heter at publisering av fagfelleverderte, vitenskapelige artikler skal utgjøre ryggraden i vår

publiseringsvirksomhet. Selv om jeg som sjefredaktør står fritt til å bestemme hva tidsskriftet setter på trykk, ligger det i oppdraget at jeg må forholde meg til mandatet som ligger i formålsparagrafen.

Endringene i mandatet gjorde det nødvendig å gjennomføre krevende omstillinger i redaksjonen. Omstillingene førte til store diskusjoner og uenighet blant våre lesere og foreningens medlemmer, og flere ansatte i redaksjonen valgte også å si opp stillingene sine. Det var en vanskelig periode for alle involverte, og historien er kjent og omtalt både i media og i våre spalter tidligere. Når Psykologisk.no to år etter velger å lage en kritisk nyhetssak om prosessen, vil innholdet allerede være kjent for mange, og nyhetsverdien er etter mitt syn begrenset. Men det er en sak som fortsatt vekker engasjement og reaksjoner, og det har jeg all respekt for. Likevel holder jeg fast ved at endringene har vært påkrevd ut fra føringene medlemsdemokratiet la til grunn tilbake i 2020.

Forsinkelser og tidsbruk

Psykologisk.no formidler at jeg ikke har lyktes med å gjennomføre endringene jeg har påbegynt, noe de begrunner med at prosessen har tatt lenger tid enn jeg først forespeilet. Det stemmer at arbeidet med indeksering har tatt lenger tid enn forventet. Psykologtidsskriftets nettsider har vært forsømt i mange år og trenger en vesentlig oppgradering for at tidsskriftet skal kunne godkjennes som fullverdig, vitenskapelig utgiver. Tekniske krav til de digitale løsningene har økt i løpet av de siste par årene. Vi har derfor ikke bare en oppgradering å gjennomføre, men et betydelig etterslep å ta igjen.

Dette er brikker jeg og redaksjonen er i ferd med å få på plass. Arbeidet er gjort av ansatte i redaksjonen som har arbeidet dag og natt. Slik har vi spart Psykologforeningen for betydelige kostnader som ville påløpt om arbeidet var satt ut til ekstern leverandør.

Endringsprosesser er ofte preget av forsinkelser og uforutsette problemstillinger, og vår omstilling er intet unntak. Psykologisk.no er ikke alene om å være utålmodige etter å se oss i mål med arbeidet.

Etablering av nytt redaksjonsråd

Psykologisk.no har også fremmet en rekke spørsmål knyttet til tidsskriftets redaksjonsråd. Rådet fikk også kritisk omtale i en kronikk hos samme utgiver, skrevet av Pia Beate Pedersen, som inntil nylig satt i rådet. Redaksjonsrådet er svært viktig for arbeidet med å få Psykologtidsskriftet tilbake til sitt tidligere nivå på vitenskapelig og akademisk publisering, herunder arbeidet med å få Psykologtidsskriftet indeksert. Her er det relevant å legge til at indeksering kun utgjør et av flere krav som stilles til et vitenskapelig tidsskrift og som har vært bakenforliggende for den nødvendige omleggingen av Psykologtidsskriftet.

Rådet består av forskere, noe som er et krav hos alle instanser som godkjenner vitenskapelige utgivere, inkludert indekseringsdatabaser. Det er ikke noe uvanlig eller

særegent for Psykologtidsskriftet at et slikt råd eksisterer. Men i motsetning til tidligere praksis, mottar ikke medlemmene av rådet honorar eller kompensasjon for tapt arbeidsfortjeneste. De to brukerrepresentantene, derimot, som Pedersen var én av, har mottatt et årlig honorar, og alle medlemmene inviteres med på middag etter å ha lagt ned viktig arbeid gjennom en hel dag med møte. At Psykologisk.no forsøker å fremstille rådet vårt som unødvendig eller overdådig, er i beste fall et uttrykk for manglende innsikt i fagtidsskriftenes drift.

Ansvarlighet og ansvar

Å være sjefredaktør for Tidsskrift for Norsk psykologforening innebærer å være i en maktrolle. Vårt fagtidsskrift redigeres under Redaktørplakaten, noe som gir meg stort handlingsrom for hva vi publiserer. Når Psykologforeningen ønsker mer fokus på vitenskapelige artikler i tidsskriftet, er det innenfor mandatet til eier, og ikke det samme som at «Psykologtidsskriftet må gjøre som foreningen vil».

Å være gjenstand for kritisk journalistikk og andres evaluering, er en forventet del av sjefredaktørrollen. Det er likevel vesentlig forskjell på å svare ut kritiske, saklige spørsmål, og å forholde seg til spørsmål og en historiefortelling som er tatt ut av sin sammenheng eller berører tematikk jeg ikke kan svare ut i offentligheten.

Psykologtidsskriftet og Psykologisk.no er konkurrerende utgivere. At Psykologisk.no publiserer en kritisk sak om en konkurrent på såpass tynt grunnlag, innebærer betydelige interessekonflikter som Psykologisk.no ikke er transparente om. De har også brukt tvilsomme journalistiske metoder, hvor de blant annet tilbyr personer å uttale seg anonymt. Videre publiserte de kronikken av Pia Beate Pedersen uten å gi meg mulighet til samtidig imøtegåelse, noe jeg vurderer ville ha vært riktig fremgangsmåte i et presseetisk perspektiv.

Riktignok ble jeg gitt tilbud om å svare på kronikken fra Pedersen. Det har jeg valgt å ikke gjøre, ettersom jeg mener det vil være uredelig å gå inn i en offentlig diskusjon om et internt honorert samarbeid med en privatperson.

Begrenset nyhetsverdi

Etter å ha lest den siste saken til Psykologisk.no sitter jeg igjen med flere spørsmål enn svar. Hva er det med denne saken, hvor hovedvekten av kildene uttaler seg om forhold som ligger flere år tilbake i tid, hvor de selv var aktører, og som allerede er blitt behørig dekket i våre spalter, som har allmennhetens interesse så lenge etterpå? Så vidt jeg kan se, er essensen her at en planlagt omlegging har tatt lengre tid enn planlagt. De involverte parter er godt informert om status for arbeidet. Teknologisk infrastruktur tar tid, og at en prosess som også omfatter redaksjonell omlegging er krevende å få på plass, kan neppe være overraskende for noen.

At kritikk blir fremmet, er en svært viktig del av ytringsfriheten. Krav om transparens likeså. Jeg reagerer likevel på at kritikken mangler nyhetsverdi og er preget av åpenbare interessekonflikter.

TEKST

Katharine Cecilia Williams, Sjefredaktør